

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

XXV. ročník

Herci a režiséri dětského divadla Na Peříčku, 22. 5. 2023

Vážení spoluobčané, chalupáři a příznivci obce Peřimov, máme za sebou polovinu roku 2023, letní prázdniny jsou v běhu, a proto vám přinášíme trochu střípků z naší činnosti.

Zdárně jsme ukončili rok 2022, prošli jsme krajským auditem a schválili roční účetní závěrku. Proběhlo výběrové řízení na zajištění fotovoltaických systémů, ve kterém zvítězila firma AC Solar s.r.o. z Liberce. Na základě stále se objevujícího nepořádku a ničení dětského vybavení na hřišti byla zakoupena fotopast, která hlídá za nás. Střecha u prodejny i čelní stěna na klubovně prošly drobnou opravou a září novým nátěrem. Nové nádoby před obcí byly osázeny a díky péči paní Ivy Kobrové krásně kvetou. U mostku před OÚ bylo instalováno schodiště, které umožňuje přístup pro vodu do potoka a usnadnilo tak zalévání.

Velice se vydařilo dětské odpoledne. Všem, kteří pomáhali, moc děkujeme a jsme rádi, že se zapojily i místní spolky - hasiči a myslivci.

Po mnoha letech knihovnické práce ukončil tuto činnost na vlastní žádost pan Jaroslav Nechanický. Za vykonanou práci mu děkujeme a přejeme hodně zdraví do dalších let. Novou knihovnicí se stala paní Miloslava Lukšová. Knihovna bude opět otevřena vždy v pondělí od 16 h do 18 h.

V minulém Zpravodaji vám byla nabídnuta možnost zakoupení vstupenek na muzikál Popelka, který se uskuteční 15. prosince 2023. Doprava bude společným autobusem. Další zájemci se mohou přihlásit do 30. září na OÚ a složit zálohu ve výši 600,- Kč. Případné volné vstupenky budou nabídnuty zájemcům ze sousedních obcí.

Obec získala od cestovní kanceláře Monatour možnost zúčastnit se zájezdu do termálních lázní v Maďarsku v termínu od 28. září do 1. října 2023, více informací naleznete na obecním webu. Zájemci ať se hlásí na OÚ.

Před námi je srpnová národní pouť, na kterou vás srdečně zve SDH Peřimov. V sobotu před ní se uskuteční běžecký závod a pouť kolem Peřimova.

Přejeme všem klidnou a příjemnou letní dovolenou, dětem krásné prázdniny a v září hurá do školy.

Vaše zastupitelstvo

Plánované akce

- sobota 5. srpna
 - pouť kolem Peřimova – pořádají sportovci z Peřimova
 - taneční zábava (hraje Suffering Souls)
- neděle 6. srpna – národní pouť
- pondělí 7. srpna – „dozvuky“

Srdečně vás zveme do místní obecní knihovny.

Knihovna je otevřena **každé pondělí** (mimo svátky) **od 16 do 18 hodin** v přízemí budovy OÚ (naproti tělocvičně).

Registrace a členství je zdarma, na půjčení jsou knihy různých žánrů pro děti i dospělé.

Regionální knihovna v Semilech nám poskytuje výpůjčku knih, takže kromě knih ve vlastnictví obce, máme zapůjčené knihy ze Semil, které jsou po určité době vyměněny za jiné. Takže je určité z čeho vybírat.

Těšíme se na nové i současné čtenáře!

I. Hylmarová

Pouť kolem
Peřimova

Pochod a běžecký závod (téměř) po hranici obce Peřimov

SOBOTA 5. SRPNA 2023

Prezentace od 8:30

Start pro chodce a rodiny 8:30 - 9:30

Start pro běžce v 9:30

Délka trasy: 13 km

Více informací na:
poutkolemperimova.peo.cz

Nově upravené prostranství před OÚ

17. dubna 2023 se narodila **Viktoria Mihok**, čp. 107. Rodičům blahopřejeme!

21. března 2023 zemřel ve věku nedožitých 85 let pan **Josef Kobr** a 6. června 2023 ve věku 85 let paní **Helena Kobrová**. Oba společně vychovali čtyři děti - Věru, Petra, Milana a Alenu. Celý život prožili v Peřimově, kde se aktivně zapojovali do dění v obci a odsloužili hodiny a hodiny při pořádání hasičských a jiných společenských akcí. Pana Kobra si mnozí pamatujeme z jilemnických stavebnin, kde se vždy snažil pomáhat peřimovským stavebníkům. Do konce svých dní mohli díky rodině pobývat doma a těšit se ze svých vnoučat a pěti pravnoučat. Oba zůstanou v našich vzpomínkách.

ZO Peřimov

Připomínáme povinnost všech občanů uhradit **poplatek za odpady na rok 2023 ve výši 700 Kč**. Poplatek lze uhradit na OÚ v pondělí a ve středu od 15:00 do 18:00 nebo zaslat na účet 10027581/0100 s uvedením čísla popisného jako variabilního symbolu. Splatnost poplatku byla do 30. 4. 2023.

OÚ Peřimov

Rozhovor o divadle

Ochotnický soubor Strážník je v naší obci již několik let jedním z nejaktivnějších spolků. Mezi hlavní členy souboru patří manželé Jiří a Pavlína Paclíkoví. Zde je vhodné připomenout, že už babička Jiřího Paclíka paní Alžběta Mařasová byla v obci hodně kulturně činná. Hrála mnoho let v ochotnickém kroužku Strážník, a protože byla vysoká, štíhlá, velmi pěkná a měla přímo aristokratický vzhled, dostávala většinou role dámy z vyšší společnosti. Věnovala se i dětskému divadlu a s dětmi secvičila pohádku Krakonošova medicína od A. Průchy (1958) a poté režirovala náročnou hru Babička od B. Němcové (1959). S pomocí řídicího učitele K. Farského nacvičila pohádku Stříbrná studánka od J. Kožíška (1960) a o rok později mu pomohla připravit parádní vánoční besídku. Všechny hry se konaly v Peřimově v sále u Křížků, někdy i opakovaně, a měly mimořádný úspěch, za který byla paní Mařasová vždy oceněna velkým potleskem. Tato její nezištná práce, kterou věnovala obci a místním dětem, by neměla být zapomenuta. Připomeňme ještě, že ochotnickému divadlu v Peřimově se věnovaly také její dcery Jana Mařasová (Morávková) i Dagmar Mařasová (Paclíková).

Zpracováno na základě informací Milana Jiříšty

Paní Pavlína Paclíková (na titulní fotografii vlevo) je jednou z nejobětavějších členek ochotnického souboru. Kromě herecké činnosti zvládá i režirování, starost o kostýmy a v neposlední řadě zajišťuje i vynikající občerstvení pro všechny zúčastněné. Napečených slaných a sladkých dobrot je vždy jak na malé svatbě, což potvrdí každý, kdo někdy nahlédl do zákulisí jednotlivých představení.

Jak jste se vlastně k peřimovskému divadlu dostala? Měla jste s ochotničením už nějaké zkušenosti?

K peřimovskému divadlu jsem se dostala zcela náhodou, když mě počátkem roku 2017 oslovil M. Jiříšta s I. Kobrovou, zda bych nechtěla hrát divadlo, a já jsem bez rozmyšlení souhlasila. S ochotnickým divadlem jsem před nástupem do divadelního kroužku Strážník žádné zkušenosti neměla.

V Peřimově se podařilo zejména díky aktivitě Milana Jiříšty obnovit nejen "dospělácké" divadlo, ale i dětský soubor. V představeních jsme vás viděli v roli herečky, představení pro děti spolu s Milanem režirujete. Která z těchto rolí je náročnější?

Režii dětského divadla dělám spolu, na metodice a průběhu zkoušek se vždy nějak dohodneme. Hlavně se snažím udržet ty naše čertíky v klidu, a to občas opravdu není jednoduché, protože zkoušky trvají vždy hodinu a půl až dvě hodiny. Jako herečka mívám asi jako každý trému, ale nakonec to vždy nějak překonám.

Úroveň vašich představení doplňují i kvalitní kostýmy, což je prý také vaše zásluha. Co je na přípravě kostýmů nejnáročnější?

Na první hru *Dívčí válka* jsme si kostýmy šili svépomocí, část já a část paní Šafránková (maminka Jindřišky Holcové). Na druhou hru *Pravda o zkáze Titaniku* už jsme většinu kostýmů koupili z utržených peněz z představení. No a na dětskou pohádku *O čertech a napravené víle* jsem kostýmy nakoupila s finanční pomocí obecního úřadu, který financoval i nákup kostýmů pro mikulášskou družinu. A jelikož jsem vše objednávala přes internet, jsem ráda, že se mi vždy podařilo správně odhadnout velikosti a vše padlo, jak mělo.

Jak se řeší v dětském divadle situace, když někdo nečekaně onemocní? U dětí se to stává poměrně často a prý vám loni takto na poslední chvíli "vypadnul" jeden z herců před vánočním divadlem ve Mříčné...

Ano, opravdu jsme tuto situaci museli řešit v prosinci loňského roku, když jsme měli premiéru ve Mříčné a dva dny před představením nám onemocněl jeden z čertů. Vše bylo připravené, plakáty vylepené a děti natěšené, tak nám nezbylo nic jiného než čertíka někým nahradit. Sehnat jiné dítě, které by se roli ze dne na den naučilo, bylo zcela nemožné, a tak ten "Černý Petr" padl na mě. Během soboty jsem se roli naučila, v neděli dopoledne s ostatními vyzkoušela a odpoledne jsme představení odehráli, ale strach, že to dětem pokazím, jsem měla veliký.

Jak vlastně vznikl název divadla Na Peříčku?

Tento název si děti vybraly samy, bylo více návrhů, ale většina se točila kolem peří, protože jsme divadlo z Peřimova.

Dětský soubor tvoří herci z Peřimova i ze Mříčné. Kolik máte celkem členů a kolik jich je z naší obce?

Soubor tvoří celkem 11 dětí, a to 10 z Peřimova a jeden ze Mříčné.

Divadlo nejsou jenom herci, ale někdo se také musí postarat o nasvícení, ozvučení, kulisy apod. Kdo má tuto technickou stránku představení na starosti?

Jsem ráda, že jste se na toto zeptal, protože bez našich šikovných chlapů bychom nic nedokázali. Veškeré kulisy pro dospělácké divadlo vyráběl T. Jirouš a J. Paclík, který pomáhal i při výrobě kulis pro dětské divadlo. Veškerá plátna tvořící pozadí maloval M. Jiříšta a o zvuk a osvětlení se stará M. Hylmar, a pokud hraje, zastoupí ho má dcera Majda. Pokud jsme hráli mimo obec, vozil nás P. Holec hasičským autem, a tak jsme ho využívali i jako oponáře.

"Hnacím motorem" divadla je nepochybně režisér Milan Jiříšta. Jak se vám s ním spolupracuje?

Milan je určitě motorem a já si s ním rozumím velice dobře. My jsme se však sešli samí fajn lidé, kteří jsou všichni ochotni přiložit své ruce ke společnému dílu.

Každé divadlo potřebuje také nějaké zázemí, prostory, podporu pro svoji činnost. Jak se vám spolupracuje s obecním úřadem?

S obecním úřadem se nám spolupracuje moc dobře, nejenže můžeme využívat prostor bývalé tělocvičny na zkoušky a na uskladnění kulis, ale také nás finančně podporuje. Obec financovala některé kostýmy, jak už jsem říkala, a hlavně veškerou světelnou a zvukovou techniku. Tak doufám, že i obec je spokojená, že její jméno zviditelňujeme v bližším i vzdáleném okolí.

Nějakou veselou příhodu z natáčení byste neprozradila?

Veselo je tam vždycky, hlavně když někdo zapomene včas nastoupit na scénu, což se stalo i mně. Když si tam pak někdo z nás přidá něco navíc, tak tím zase "odbourá" ostatní, prostě si to užíváme, a to hlavně, když se zatáhne opona.

Jaké máte další plány s vaší dětskou hrou? Chystáte i něco nového? Přemýšlíte už – v době letních veder - o nějaké vánoční besídce a o programu při rozsvěcení stromu?

S touto nacvičenou pohádkou bychom chtěli vystoupit během podzimu ještě aspoň třikrát ve školách v okolí, na rozsvěcení vánočního stromu máme v plánu připravit krátkou vánoční pohádku a dále jsme se dohodli, že začneme nacvičovat *Pohádky z Krakonošovy zahrádky*. Na naše chystaná představení vás všechny srdečně zveme.

Tak to se budeme těšit. Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně úspěchů nejen na divadelních prknech.

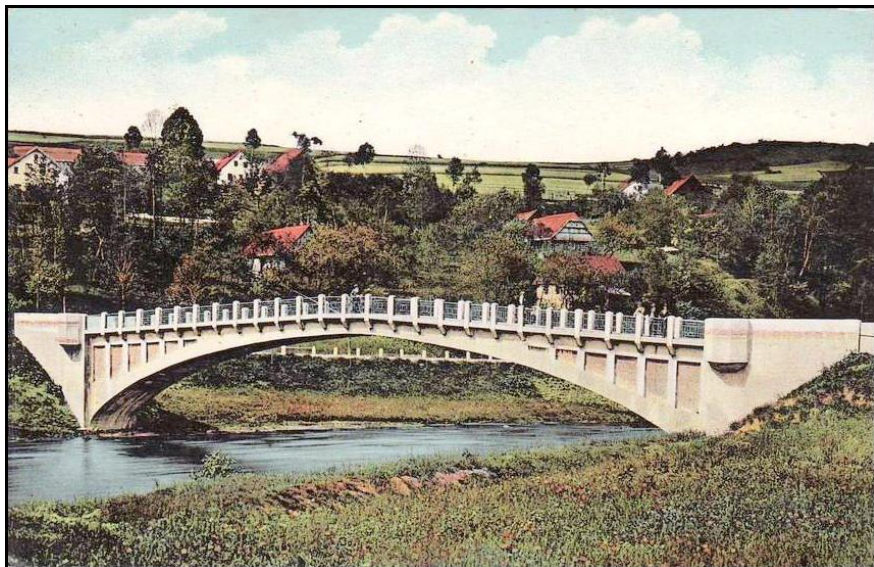
O historii mostu přes Jizeru

Peřimovský most do Sytové, nebo sytovský most do Peřimova?

V sousední vesnici Dolní Sytová si v sobotu 1. 7. 2023 připomínali 700. výročí od první zmínky o obci. Krásné počasí, bohatý kulturní program, prvotřídní občerstvení, hojná účast místních i přespolních a večerní ohňostroj, to jsou atributy velmi zdařilé akce. Na sále kulturního domu U Splavu si návštěvníci mohli prohlédnout malou výstavu dokumentů o daleké i nedávné historii této obce, mimo jiné dobové fotografie stavby architektonického skvostu, mostu přes Jizeru, z let 1908 – 1912. Byly zde také vystaveny dokumenty podrobného plánu projektu mostu, které byly doplněny zápisy z obecní kroniky.

Nejen z této pěkné a vkusně upravené výstavy, ale i z plamenného projevu starosty obce ing. Jaroslava Křapky vyplynulo, že most není peřimovský, že se jedná o sytovský most vedoucí přes Jizeru do Peřimova. To se samozřejmě dotklo všech přítomných hostů z Peřimova, kteří se jednoznačně shodli na tom, že si peřimovský most sebrat nenechají. ☺

Nahlédněme tedy do peřimovské kroniky a do archivních záznamů semilského archivu. Zde najdeme pravdu o tom, kdo se zasloužil o stavbu tohoto odvážného díla, které bylo zařazeno mezi státní kulturní památky a které nám stále spolehlivě slouží.

Most přes Jizeru v době po jeho dokončení, dobová pohlednice

Původní spojení s Dolní Sytovou bylo brodem přes řeku u soutoku Olšiny s Jizerou. V těchto místech byla přes řeku také několikrát postavena z dlouhých těžkých klád dřevěná lávka se zábradlím, kterou často ničily povodně.

Dnes si to už neumíme představit, ale Peřimováci měli do sytovské hospody U Berných a Sytováci do peřimovské hospody k Pospíšilům velmi blízko a vzájemná návštěvnost, zejména na plesích a tanečních zábavách, byla častá a bohatá.

V létě 1858 došlo nad Krkonošemi k obrovské průtrži mračen a rychle rozvodněná Jizera dřevěnou lávku přes řeku strhla, ale společným úsilím obou obcí byla postavena lávka nová. Povodeň napáchala mnoho škody i na budovách poblíž řeky.

O vyprojektování a stavbu nové silnice a mostu přes Jizeru byl Okresní úřad v Jilemnici požádán peřimovským obecním zastupitelstvem již roku 1883. Jilemnické zastupitelstvo se však zaměřilo na stavbu hlavních silnic a peřimovskou žádost odložilo právě proto, že stavba silnice v obci byla spojena s finančně velmi nákladnou stavbou mostu přes Jizeru.

Dne 3. srpna 1888 velká povodeň opět strhla celou mohutnou lávku zhotovenou z těžkých klád. Voda tehdy vystoupala na břehy do výšky dvou metrů a u domů blízko Jizery hladina vody sahala až po horní tabulky oken. Nová lávka byla postavena společným nákladem obou obcí.

21. dubna 1895 píše již poněkolkáté starosta obce Jiří Lukeš čp. 96 obsáhlý dopis Okresnímu zastupitelstvu do Jilemnice, kde popisuje nuzné poměry občanů a špatné dopravní podmínky po povodněmi zničených obecních cestách, a žádá okresní zastupitele, aby bylo neprodleně započato se stavbou obecní silnice a mostu přes Jizeru. Bylo přislíbeno, že silnice Roztoky – Kruh – Mříčná – Peřimov bude vybudována, až bude dokončena stavba silnice na Benecko.

27. ledna 1896 napsaly společnou žádost Obecní úřady Mříčná, Peřimov a Dolní Sytová na Okresní úřad do Jilemnice, aby bylo urychleně započato se stavbou silnice a mostu přes Jizeru. Na základě této žádosti zaslal starosta Okresního úřadu Jilemnice starostovi do Semil dotaz, zda budou ochotni zaplatit polovinu nákladů na stavbu mostu.

10. března 1897 přišla ze Semil striktní odpověď, že tato stavba není v zájmu okresu a že na stavbu nepřispějí ani korunu. Na základě této odpovědi jilemničtí stavbu silnice a mostu opět odložili, neboť neměli dostatečné finanční krytí celého projektu.

Dne 29. července 1897 způsobily vytrvalé deště rozvodnění Jizery. Hospoda U Pospíšilů, čp. 74, byla zaplavena metr vysokou vodou a Pospíšilovi před velkou vodou utíkali z domu oknem. Roubená hospoda stála pár desítek metrů od čp. 2 směrem k Jizeře. Povodeň zničila a odnesla lávku přes Jizeru. Opět byla postavena nová lávka, na niž přispěly obě obce stejným dílem.

Peřimovem tehdy vedly dvě cesty souběžně s potokem Olšinou. Ta hlavní a udržovanější cesta vedla po levém břehu, cesta po pravém břehu byla níže a často byla i pro povozy nesjízdna, protože ji ničily povodně. Proto občané velmi usilovali o vybudování nové silnice.

Když bylo zahájeno budování silnice do Zálesní Lhoty, Dolních i Horních Štěpanic a jiných obcí, které o stavbu žádaly mnohem později než Peřimov, napsal starosta Jiří Lukeš, čp. 96, stížnost na okresní hejtmanství do Jilemnice a také nejvyššímu zemskému maršálkovi do Prahy, aby byl prošetřen liknavý postup jilemnického okresního zastupitelstva. Na základě této stížnosti byl koncem roku 1898 projekt stavby silnice a mostu přes Jizeru urychlen.

Dne 27. 11. 1898 píše nejvyšší maršálek zemský z Prahy, že žádost byla v Praze projednána a na projektu silnice v Peřimově i na projektu mostu přes Jizeru se intenzivně pracuje.

Při projektování stavby silnice stál v cestě neobydlený dům čp. 63. Obec ho za 1000 korun vykoupila a nechala zbourat. O stavbě silnice jsme podrobně psali ve Zpravodaji 1 – 3 z roku 2017.

Při projektování mostu přes Jizeru našel projektový inženýr vhodnější místo pro stavbu mostu několik set metrů od původní lávky proti proudu až Na Plačku. Zde nebylo třeba příliš velké navážky štěrku pro nájezd na nový most.

V těchto místech, jen kousek od současného nájezdu na most, stával kdysi Studničkův mlýn čp. 69 (černobílá fotografie). Posledním mlynářem byl Josef Zlatník, který zemřel 9. května 1880. Od té doby mlýn pustnul a později byl zbourán.

Pozemky zakoupili jilemničtí páni Josef Hakl, Alois Hrubý, Jan Lukeš a Josef Pošepný a plánovali zde postavit textilní továrnu. Přimo na místě najatí dělníci páčili desetitisíce cihel a opracovávali kameny, které lámali ve skále nad Jizerou v místech, kde měl být vybudován vodní náhon.

V roce 1897 mělo být započato se stavbou továrny a na základě toho se dohodli starostové okresu Semily, okresu Jilemnice, starostové Peřimova a Dolní Sytové a jilemničtí páni, majitelé budoucí továrny, že přes Jizeru nechají postavit velký železný příhradový most (45 m), na jehož úhradu se společně složí. To by jistě urychlilo projektování i stavbu silnice v Peřimově i železného mostu přes Jizeru.

Během příprav stavby však od projektu odstoupil nejbohatší podnikatel Josef Hakl a ze stavby textilní továrny sešlo. Cihly i opracovaný kámen byly rozprodány a pozemky odkoupila firma Gerl z Hájů.

10. července 1901 psal starosta Peřimova František Dlabola čp. 17 do Prahy na Zemský výbor Království českého stížnost na jilemnické okresní zastupitelstvo, že už 15 let žádají o zřízení silnice a mostu přes Jizeru. Zatímco všechny okolní vesnice mají novou silnici, na Peřimov se zapomíná. Silnice Roztoky – Kruh – Mříčná byla zakončena u peřimovských hranic. V Peřimově zůstává prašná cesta netknuta.

Nejvyšší maršálek zemský obci odepsal, že tato rozhodnutí o stavbě mostu a silnice jsou výhradně v kompetenci okresních zastupitelstev a že nemůže pomoci.

22. května 1908 Okresní úřad v Semilech opětovně písemně oznámil Okresnímu úřadu v Jilemnici, že jakýkoliv finanční příspěvek na stavbu mostu zamítá.

Nejvyšší maršálek zemský Zemského výboru království českého v Praze odpověděl 31. března 1909 jilemnickému starostovi na jeho stížnost na semilské zastupitele, že nejsou ochotni se spolupodílet na financování stavby mostu přes Jizeru, pětistránkovým elaborátem, kde podrobně popisuje, že Semily nejsou povinny se spolupodílet na financování mostu, protože mají dobré spojení s Podkrkonošim pojizerskou silnicí a že peřimovský most tudíž pro ně nemá žádný význam a že jejich zamítavá rozhodnutí (19. 2. 1905 a 20. 5. 1908) jsou správná.

Dne 29. dubna 1911 píše Okresnímu úřadu v Jilemnici starosta Dolní Sytové, že vzhledem k tomu, že obec je úplně chudá, majetku, pozemků, ani peněz nemaje, rozhodlo se obecní zastupitelstvo přispět na most symbolickou částkou 100 korun, pod podmínkou, že bude-li na mostě vybíráno mýto, nebude mýtné na občanech sytovských vymáháno. Bude-li s tímto okresní úřad souhlasit, peníze budou zaslány.

Se stavbou jednoobloukového železobetonového mostu bez středové podpěry bylo započato 16. října 1911. Stavbyvedoucím byl určen Jan Zelený, stavební dozor prováděl ing. Oldřich Hubálek. Stavbu mostu zařídila firma ing. Františka Jiráska z Hradce Králové.

Na jaře v roce 1912 odnesla velká voda na Jizeře celé mohutné dřevěné lešení i s boční dřevěnou lávkou. Tesaři do léta postavili nové lešení a v betonování mostu mohli stavaři pokračovat, aniž by se dostali do časového skluzu. Ani konečná cena nebyla navýšena, neboť bylo ušetřeno na dovozu kamene a šterku, který mohl být dolován na místě.

Před realizací stavby mostu bylo dohodnuto, že celkové výdaje nepřekročí sumu 50 000 korun. Klády a prkna na nové bednění za to, co na jaře roku 1912 odnesla velká voda, náklady značně navýšily, ale díky úsporám za nalámaný kámen na sytovské straně a za šterk z Jizery celková suma nebyla převyšena. Alvin Gerl nabídl na úhradu stavby 10 000 korun. Na stavbě mostu měl velký zájem, neboť měl na peřimovském břehu Jizery Na Plačku své pozemky, na nichž uvažoval o postavení barvírných lněných látek a hedvábí a vodní elektrárny. Hlavní tíha finančního pokrytí (50 000 korun) ležela na bedrech jilemnického okresního úřadu. 15. dubna 1913 zaslal jilemnický starosta žádost o finanční podporu až do Vídně.

Stavba mostu byla dokončena na podzim v roce 1912 a povinné zatěžkávací zkoušky byly prováděny 29. listopadu, kdy na most najížděly těžké parní válce a nákladní auta s velkým nákladem. Plánovaný vypočtený průhyb klenby při povoleném maximálním zatížení byl v toleranci 5 – 9 mm. Změřený průhyb klenby byl nepatrný, pouze 0,25 mm. Po zátěžových prověrkách byl koncem roku 1912 most oficiálně dán do užívání veřejnosti. Rozpětí mostu činí 45 metrů a v nejtenčí části uprostřed mostu činí tloušťka pouze 70 centimetrů.

3. května 1958 byl most zapsán do seznamu nemovitých památek Československé republiky.

V létech 1998 a 1999 byl most kompletně zrestaurován libereckou firmou Brex. Nosnost mostu po rekonstrukci byla stanovena na 22 tun pro soupravu a 40 tun pro jediné vozidlo.

Na sytovské straně mostu byla vybudována měřicí stanice Českého hydrometeorologického ústavu, která byla v letech 2020 a 2021 kompletně opravena.

Letos tedy slavíme 110.

výročí užívání mostu, což by zasloužilo malou oslavu. Letos to už asi nestihneme, ale starostové Peřimova, Mříčného, Loukova, Hájů a Dolní Sytové si na letošní oslavě v Dolní Sytové slíbili, že se

Studničkův mlýn, čp. 69

za rok v létě na mostě společně se svými spoluobčany sejdou a tam si vyříkají, čím že ten **peřimovský most** vlastně je. My všichni dobře víme, že mosty jsou stavěny proto, aby spojovaly, a proto můžeme udělat smělý závěr, že ten elegantní fešák je všech.

Jak je tedy z našeho vyprávění vidět, pojmenování mostu může být různé, ale že se o jeho vznik zasloužili zejména peřimovští občané, to je nade vší pochybnost.

Milan Jiříšta

Uskutečněné akce

Účastníci Peřimovské desítky – chlapci, běh na 1 km

Dětský den 2023

Zpravodaj OÚ Peřimov, tel.: 481 543 264, obec.perimov@tiscali.cz, www.obecperimov.cz
Uzávěrka 19. 7. 2023, počet výtisků 165, neoznačené texty a fotografie Mojmir Zemánek.